

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7016201190
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7016201190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach rozhodol v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Baranovej a členov senátu JUDr. Valérie Mihalčinovej a JUDr. Milana Končeka v právnej veci žalobcu TETRA INSOLVENCY, k.s. so sídlom Košice, Kuzmányho 29, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou VASIL, ŠIMONOVICH & partners, s.r.o. so sídlom Košice, Kuzmányho 29, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu SR, Banská Bystrica, Lazovná 63, v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného z 28.06.2016 č. 103780291/2016, č. 103780157/2016, č. 103779777/2016, č. 103779995/2016 zo dňa 23.08.2016, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobcovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozhodnutím z 23.08.2016 č. 103780291/2016 potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice zo dňa 25.05.2016 č. 103213176/2016, ktorým bol podľa § 156 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubený žalobcovi úrok z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty vyrubeného platobným výmerom zo dňa 03.01.2011 č. 698/230/210/11/Poto za zdaňovacie obdobie november 2008 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške v sume 24.711,30 €.

2. Žalovaný rozhodnutím z 23.08.2016 č. 103780157/2016 potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice z 24.05.2016 č. 103206761/2016, ktorým bol podľa § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku vyrubený žalobcovi úrok z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty vyrubeného platobným výmerom zo dňa 03.01.2011 č. 698/230/199/11/Poto za zdaňovacie obdobie október 2008 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške v sume 32.694,40 €.

3. Žalovaný rozhodnutím z 23.08.2016 č. 103779777/2016 potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice z 25.05.2016 č. 103213462/2016, ktorým bol podľa § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku vyrubený úrok z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty vyrubeného platobným výmerom zo dňa 31.12.2010 č. 698/230/103141/10/Poto za zdaňovacie obdobie január 2008 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške v sume 170.016,50 €.

4. Žalovaný rozhodnutím z 23.08.2016 č. 103779995/2016 potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice z 26.05.2016 č. 103223921/2016, ktorým bol podľa § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku vyrubený žalobcovi úrok z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty vyrubeného platobným výmerom č. 698/230/73/11/Poto za zdaňovacie obdobie máj 2008 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške v sume 78.690,20 €.

5. Žalovaný v odôvodneniach uvedených rozhodnutí konštatoval, že uznesením Okresného súdu Košice I č.j. 31K/36/2015 zo dňa 25.11.2015 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii, Kukučínova 14, Košice. Za správcu v konkurznom konaní bola ustanovená spoločnosť TETRA INSOLVENCY, k.s., Kuzmányho 29, Košice (žalobca).

6. Metal Servis Centrum s.r.o. (ďalej „daňový subjekt“) v podanom riadnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2008 si uplatnil nadmerný odpočet v sume 9 Sk (0,30 €) a uviedol vlastnú daňovú povinnosť v sume 13.196, - Sk (438,03 €). Správca dane na základe určenia dane podľa pomôcok určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty platobným výmerom Daňového úradu Košice IV z 03.01.2011 č. 698/230/210/11/Poto rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2008 v sume 41.185,65 €, ktorý bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru, t.j. do 10.02.2011. Pretože daňový subjekt určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2008 neuhradil v lehote splatnosti, správca dane za nesplnenie uvedenej povinnosti vyrubil rozhodnutím z 25.05.2015 č. 103213176/2016 úrok z omeškania vo výške 24.711,30 €.

7. Daňový subjekt v podanom riadnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2008 uviedol vlastnú daňovú povinnosť v sume 509, - Sk (16,89 €). Správca dane na základe určenia dane podľa pomôcok určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty platobným výmerom Daňového úradu Košice IV z 03.01.2011 č. 698/230/199/11/Poto rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2008 v sume 54.490,83 €, ktorý bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru, t.j. do 10.02.2011. Pretože daňový subjekt určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2008 neuhradil v lehote splatnosti, správca dane za nesplnenie uvedenej povinnosti vyrubil daňovému subjektu rozhodnutím z 24.05.2015 č. 103206761/2016 úrok z omeškania vo výške 32.694,40 €.

8. Daňový subjekt v podanom riadnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2008 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 55.247,- Sk (1.833,86 €). Správca dane na základe určenia dane podľa pomôcok určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty platobným výmerom Daňového úradu Košice IV zo dňa 31.12.2010 č. 698/230/103141/10/Poto rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2008 v sume 283.360,98 €, ktorý bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru, t.j. do 08.02.2011. Pretože daňový subjekt určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2008 neuhradil v lehote splatnosti, správca dane za nesplnenie uvedenej povinnosti vyrubil daňovému subjektu rozhodnutím z 25.05.2015 č. 103213462/2016 úrok z omeškania vo výške 170.016,50 €.

9. Daňový subjekt v podanom riadnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2008 uviedol vlastnú daňovú povinnosť v sume 441.709,- Sk (14.662,05 €). Správca dane na základe určenia dane podľa pomôcok určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty platobným výmerom Daňového úradu Košice IV z 03.01.2011 č. 698/230/73/11/Poto rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2008 v sume 131.150,43 €, ktorý bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru, t.j. do 10.02.2011. Pretože daňový subjekt určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2008 neuhradil v lehote splatnosti, správca dane za nesplnenie uvedenej povinnosti vyrubil daňovému subjektu rozhodnutím zo dňa 26.05.2015 č. 103223921/2016 úrok z omeškania vo výške 78.690,20 €.

10. Žalobca v podaných odvolaniach proti rozhodnutiam daňového úradu uviedol, že vykonáva činnosť správcu v konkurznom konaní, nie je účastníkom konania a preto mu nie je možné ukladať povinnosti rozhodnutím. Rozhodnutia správca dane majú závažné vady, boli vydané inej osobe a nemôžu byť schopné vyvolať právne účinky. V uvedených prípadoch ide o ničotný právny akt a v tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Nejvyššího správného soudu ČR sp.zn. 6A76/2001 a navrhol rozhodnutia daňového úradu zrušiť.

11. Žalovaný v odôvodnení žalobou napadnutých rozhodnutí konštatoval, že námietky žalobcu podané v odvolaní považuje za neopodstatnené. Uviedol, že zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že platobnými výmermi určené rozdiely dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2008, november 2008, október 2008, máj 2008 neboli daňovým subjektom uhradené v ustanovenej výške a v ustanovenej lehote, čo nepoprel ani žalobca v podanom odvolaní a preto považuje vyrubenie úroku z

omeškania za oprávnené a v súlade s príslušnými ustanoveniami § 154 až § 157 Daňového poriadku, pričom podľa § 158 ods. 5 Daňového poriadku po vyhlásení konkurzu správca dane postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Žalovaný tiež poukázal na ustanovenie § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., podľa ktorého sa daňové konanie neprerušuje, preto bolo povinnosťou správca dane za nezaplatenie určeného rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január, október, november a máj 2008 vyrubiť úrok z omeškania.

12. Úrok z omeškania bol vyrubený v čase od vyhlásenia konkurzu, kedy v zmysle ustanovenia § 159 Daňového poriadku pri správe daní za daňový subjekt koná správca v konkurznom konaní, a preto bol postup daňového úradu pri vyrubení úrokov z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty v súlade s príslušnými ustanoveniami zákonov.

13. Žalobca podal proti uvedeným rozhodnutiam žalovaného v zákonnej lehote správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutí žalovaného z 23.08.2016 č. 103780291/2016, č. 103780157/2016, č. 103779777/2016, č. 103779995/2016, ako aj rozhodnutí daňového úradu a priznať nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

14. Konštatoval, že počas svojej doterajšej histórie žalobca nikdy nebol platiteľom dane z pridanej hodnoty a v konkurznej veci úpadcu Metal Servis Centrum spoločnosť s ručením obmedzeným v konkurze so sídlom Kukučínova 14, Košice vykonáva činnosť správca v konkurze podľa ustanovení § 1 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v predmetných daňových veciach nie je účastníkom daňového konania, resp. daňovým subjektom v zmysle Daňového poriadku, ani zdaniteľnou osobou podľa § 3 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v platnom znení, a tak mu nie je možné v týchto daňových veciach rozhodnutím ukladať povinnosti.

15. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že žalovaný v odôvodneniach svojich rozhodnutí interpretoval právne predpisy zjavne contra legem, ktorý je neprípustný, resp. zneužívajúcim výkonom práva, ktorý nepožíva právnu ochranu. Žalovaného o tom, že z ustanovenia § 159 Daňového poriadku vyplýva zámena v osobe účastníka daňového konania ku dňu vyhlásenia konkurzu je podľa názoru žalobcu v rozpore nielen s právnym, ale aj logickým uvažovaním.

16. Žalobca konštatoval, že síce podľa ustanovenia § 47 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii sa daňové konanie síce neprerušuje, ale napadnuté rozhodnutia majú charakter osobitných sankčných rozhodnutí, resp. rozhodnutí vydaných v osobitných sankčných konaniach (nie v štandardnom daňovom konaní), ktoré by mali smerovať voči daňovému subjektu - úpadcovi (dlžníkovi) a nie voči správcovi úpadcu, no mimozmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu, podľa ustanovení § 100 ods. 2 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii sú z uspokojenia v konkurze vylúčené.

17. Podľa názoru žalobcu rozhodnutia žalovaného majú také závažné vady, v dôsledku ktorých by nemali mať žiadne právne účinky, nakoľko ide o ničotné právne akty, resp. paaky, keďže boli vydané inej osobe ako účastníkovi konania a takéto rozhodnutia nemôžu byť schopné vyvolať právne účinky. Rovnako ako v odvolaní poukázal na rozsudok Nejvyššího správneho soudu z 22.07.2005 sp.zn. 6A76/2001.

18. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobné námietky sú takmer totožné ako v podanom odvolaní, s ktorými sa žalovaný riadne vysporiadal vo svojich rozhodnutiach. Nad rámec svojho odôvodnenia uviedol, že v zmysle ustanovenia § 159 Daňového poriadku v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu za daňový subjekt koná správca v konkurznom konaní. Správca v konkurznom konaní preberá v tomto období práva a povinnosti daňového subjektu upravené v Daňovom poriadku a osobitných predpisov (zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov). Z dôvodu, že úrok z omeškania bol správcom dane vyrubený po vyhlásení konkurzu, správca dane vo výroku rozhodnutia o vyrubení úroku z omeškania uviedol správca v konkurznom konaní žalobcu, ktorý za daňový subjekt Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii v období od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu koná. Na vznik povinnosti správca dane vyrubiť úrok z omeškania v zmysle § 156 ods. 1 Daňového poriadku nemá vplyv

možnosť uspokojenia alebo vylúčenia tejto sankcie z uspokojenia v konkurze podľa § 100 ods. 2 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Pretože podľa § 47 ods. 2 tohto zákona sa daňové konanie neprerušuje, vyhlásenie konkurzu nemá vplyv na prebiehajúce daňové konanie. Pretože podľa daňového poriadku daňovým konaním sa rozumie konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov a daňou sa okrem iného rozumie aj úrok z omeškania, žalovaný potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutia správcu dane, ktorý v rámci daňového konania uložil sankciu (úrok z omeškania) daňovému subjektu (úpadcovi) a svoje rozhodnutie doručil správcovi v konkurznom konaní konajúcemu za daňový subjekt.

19. Súd v konaní podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku po preskúmaní napadnutých rozhodnutí, oboznámení sa s administratívnymi spismi dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

20. Na pojednávaní zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe a na dôvodoch, ktoré v nej uviedol. Uviedol, že výklad ustanovenia § 159 Daňového poriadku, ktorý urobil žalovaný vo svojich rozhodnutiach je podľa jeho názoru nesprávny. Podľa názoru žalobcu v rozhodnutí malo byť uvedené meno úpadcu ako povinného, pričom rozhodnutie sa malo doručovať žalobcovi, ktorý je správcom konkurznej podstaty. Navrhol preto, aby súd posúdil výklad tohto ustanovenia Daňového poriadku z pohľadu žalobcu i žalovaného.

21. Žalovaný rovnako zotrval na svojich vyjadreniach, považoval postup daňového úradu, aj svoje rozhodnutia za správne a zákonne a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie v obdobnej právnej veci medzi žalobcom a žalovaným, o ktorej krajský súd rozhodol rozsudkom z 28.01.2018 pod č. 7S/13/2017, tak že žalobu žalobcu zamietol.

22. Predmetom súdneho preskúmania sú rozhodnutia žalovaného, ktorými potvrdil rozhodnutia Daňového úradu Košice o vyrubení úrokov z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty, ktoré boli vyrubené platobnými výmery za zdaňovacie obdobia november, október, január a máj 2008. Daňový úrad vyrubil úrok z omeškania žalobcovi, ktorý je správcom konkurznej podstaty úpadcu Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii, na ktorého bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 25.11.2015, č.j. 31K/36/2015. Medzi účastníkmi je sporné to, či daňové úrady postupovali v súlade so zákonom, keď vyrubili úrok z omeškania správcovi konkurznej podstaty v čase po vyhlásení konkurzu na úpadcu a nie úpadcovi.

23. Podľa § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku úrok z omeškania správcu dane vyrubí podľa ods. 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške, alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane daň alebo rozdiel dane.

24. Podľa § 158 ods. 5 Daňového poriadku po vyhlásení konkurzu alebo po povolení reštrukturalizácie správcu dane postupuje podľa osobitného predpisu.

Uvedené ustanovenie odkazuje v poznámke pod čiarou na zákon o konkurze a reštrukturalizácii.

25. Podľa § 159 Daňového poriadku v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správcu v konkurznom konaní. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu v konkurznom konaní vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností práv a povinností daňového subjektu alebo iných osôb podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, vyhotovené správcom v konkurznom konaní namiesto daňového subjektu, sa považujú za doklady vyhotovené daňovým subjektom.

26. Podľa § 47 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyhlásením konkurzu sa neprerušuje daňové konanie, colné konanie, konanie o výživnom pre maloleté deti, ani trestné konanie, pričom v trestnom konaní nemožno rozhodnúť o náhrade škody; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 48. V týchto konaniach však lehota pre správcu na podanie opravného prostriedku neuplynie skôr ako 30 dní od konania prvej schôdze veriteľov.

27. Podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, súd na iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na

návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom, alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

28. Z ustanovenia § 156 ods. 1 Daňového poriadku vyplýva, že správca dane je povinný vyrubiť daňovému subjektu, ktorý nezaplatil v ustanovenej lehote daň, úrok z omeškania. Keďže sa vyhlásením konkurzu daňové konanie neprerušuje a po vyhlásení konkurzu možno začať aj nové daňové konanie voči správcovi konkurznej podstaty, potom je podľa názoru súdu možné voči nemu aplikovať aj jednotlivé ustanovenia daňového poriadku upravujúce vyrubenie dane, resp. úroku z omeškania. V obdobnej právnej veci rozhodoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo 17.02.2016 sp.zn. 2Sžf/19/2014, ktorým vo svojom rozsudku okrem iného konštatoval: „Ustanovenie § 158 ods. 5 daňového poriadku nie je možné vykladať tak, že daňový poriadok prestáva pre daňový subjekt v konkurze platiť. Daňový poriadok sa uplatňuje, ale v spojení s ustanoveniami zákona o konkurze a reštrukturalizácii vzťahujúcimi sa na daňové konanie. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, na ktorého aplikáciu v čase po vyhlásení konkurzu na daňový subjekt odkazuje ustanovenie § 158 ods. 5 Daňového poriadku, nevylučuje aplikáciu daňového poriadku, obsahuje len niektoré kogentné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na postup v daňovom konaní v čase prebiehajúceho konkurzu.

V ustanovení § 159 Daňového poriadku sa uvádza, že počas konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správca v konkurznom konaní a v tom čase sa na neho vzťahujú ustanovenia Daňového poriadku a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Z tohto ustanovenia jasne vyplýva, že aj v čase, keď je daňový subjekt v konkurze, platí preňho Daňový poriadok. Daňový poriadok sa uplatňuje aj v čase trvania konkurzného konania, avšak v daňovom konaní už v mene daňového subjektu koná správca v konkurznom konaní.

Zákon o konkurze a reštrukturalizácii vo vzťahu k daňovému konaniu obsahuje úpravu, že začaté daňové konania sa neprerušujú (§ 47 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a rovnako možno po vyhlásení konkurzu začať i nové daňové konania, a to z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca (§ 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

Zákon o konkurze a reštrukturalizácii vyslovne pripúšťa možnosť po vyhlásení konkurzu začať nové konanie voči správcovi konkurznej podstaty, pričom v tejto súvislosti nevylučuje aplikáciu žiadnych ustanovení Daňového poriadku. Z ustanovenia § 156 ods. 1 písm. a) daňového poriadku jednoznačne vyplýva, že správca dane je povinný vyrubiť daňovému subjektu, ktorý nezaplatil v ustanovenej lehote daň, úrok z omeškania.“

29. Súd v súlade s uvedeným právnym názorom najvyššieho súdu, od ktorého nemá dôvod sa odchýliť, považuje žalobnú námietku žalobcu, že žalobou napadnuté rozhodnutia sú nulité, pretože povinnosť bola uložená nesprávnej osobe za nedôvodnú, pretože vo výroku všetkých napadnutých rozhodnutí je uvedený žalobca ako správca v konkurznom konaní úpadcu Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii, ktorému bol vyrubený úrok z omeškania a na ktorého prešli v súlade s ustanovením § 159 Daňového poriadku práva a povinnosti úpadcu v čase od vyhlásenia konkurzu.

30. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

31. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov konania.

32. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, ako aj označenie napadnutého rozhodnutia,

údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 Správneho súdneho poriadku (ďalej len "sťažnostné body") sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm.g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.